

## Parti i Sokratisk Korrespondensschack med start 2018-03-04

*Vits utgångsposition:* det finns i utilitaristisk mening (enligt följande definition: "Utilitarism är en teori som föreskriver att den rätta handlingen är den som maximerar nyttan, det vill säga maximerar utfallet av lycka och minimerar utfallet av lidande") rimliga skäl att eftersträva att människor bebor jorden om 200 år.

*Svarts utgångsposition:* det finns i utilitaristisk mening (enligt definition ovan) inga rimliga skäl att eftersträva att människor bebor jorden om 200 år.

*Maximal betänketid:* två veckor.

[Text inom hakparantes är sidokommentarer eller annat som inte är en del av dragen.]

*Vits drag:*

1. Vilka däggdjursarter – av vilka jag vill att du nämner åtminstone en – anser du att det i utilitaristisk mening finns något rimligt skäl till att eftersträva, att de finns på jorden om 200 år?

*Svart drag:*

1. Jag har ingen specifik åsikt om vilka däggdjursarter som bör existera på jorden om 200 år. Det viktiga är huruvida artens individer kan uppleva lycka eller lidande. Exakt vilka arter som har denna egenskap är en fråga som verkar svår att besvara vetenskapligt. Men enligt vissa källor är det rimligt att tro att människan inte är ensam om denna egenskap, och att vi delar den med exempelvis flera arter av apor och delfiner. Härmed har jag nämnt åtminstone tre däggdjursarter (eller -familjer) som svar på din fråga.

Anser du att människans existens på jorden om 200 år mer eftersträvansvärd än andra livsformers? Jag vill att du motiverar ditt svar.

2. Ja, jag anser att människans existens på jorden är mer eftersträvansvärd än vissa andra livsformer, men att det inte säkert gäller i jämförelse med alla andra livsformer. Eftersom jag inte betraktar det som sannolikt att bakterier kan uppleva glädje och på så sätt maximera utfallet av lycka, anser jag människans existens på jorden mer eftersträvansvärd än bakteriers, givet att allt annat är oförändrat.

Anser du att det i utilitaristisk mening finns rimliga skäl att eftersträva att kärnteknologi inte sprids, även för en person som inte skulle ha något emot denna spridning i sig själv, utan för att hen är emot den spridning av kärnvapen och radioaktiv strålning som spridningen av kärnteknologi riskerar att medföra? [Skriver inte att motivation önskas, eftersom det följer av regel 3.]

2. Svaret på din fråga beror på summan av spridningens fördelar och nackdelar. Dessa framgår inte som antaganden i frågan och är svåra för mig att fylla i på egen hand, eftersom jag inte är särskilt insatt i frågan. Rent principiellt så är alltså svaret ja om nackdelarna/riskerna överväger fördelarna.

Delar du min syn att det är troligt att t.ex. apor och delfiner upplever lycka och lidande?

---

3. Ja, jag håller med om att det är troligt att delfiner och apor har förmåga att uppleva lidande och lycka, eftersom de tycks vara utrustade med liknande cerebrala belönings- och motivationssystem som oss människor.

Om vi tänker oss att människor inte längre bebor jorden om två hundra år, vilka gissar du är de två troligaste alternativa förklaringarna till att människorna i en sådan framtid har slutat leva på denna planet (uppmanar dig gissa, även om du inte är insatt i olika domedagsscenariers

sannolikhet)?

3. Jag gissar att de troligaste förklaringarna till att människor inte bebor jorden om 200 år är att den utplånat sig själv genom krig, eller att den försökt utvandra till en annan del av universum för att komma undan en annalkande katastrof.

Anser du att människan utgör ett hot mot andra livsformer med förmåga att uppleva lidande och lycka, såsom delfiner och apor?

---

4. Ja, jag anser att människan genom miljöförstöring utgör ett hot mot andra livsformer med förmåga att uppleva lidande och lycka, såsom delfiner och apor, men att människan i gengäld gynnar individer från andra arter med sådana förmågor, som exempelvis boskap, huskatter samt försöks- och kloakråttor, som skulle leva i betydligt mindre antal om människan inte fanns.

Om vi tänker oss de scenarier som du gissar är de två troligaste för människans försvinnande från planeten jorden – självutplånande krig eller någon form av annalkande katastrof som gör planeten oboelig för människor – tror du det går att på vetenskaplig grund vara helt säker på att jorden som ekologiskt system på sikt kommer att återhämta sig från dessa katastrofala händelser, givet att de inträffar, och åter bli lika beboelig för människor och med henne genetiskt nära besläktade djur?

---

4. Nej, jag tror inte det går att vara vetenskapligt helt säker på att jorden som ekologiskt system på sikt kommer att återhämta sig från de hypotetiska katastrofala händelser jag nämnt i ett tidigare svar.

Tror du att mänskligheten har kapacitet att undanröja sin närvaro på jorden på ett sätt som gynna andra kännande varelser på sikt?

---

5. Ja, jag tror att mänskligheten har kapacitet att undanröja sin närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, exempelvis om det sker genom kollektivt självmord eller allomfattande tvångssterilisering, men jag tror att sådana utvecklingar är ytterst osannolika.

Anser du att det i utilitaristisk mening är bättre att allt levande på jorden med förmåga till lycka och lidande upphör att existera jämfört med den situation och prognos du anser sannolik om två hundra år, givet att människan då existerar på jorden (önskar att du motiverar ditt svar)?

---

5. I utilitaristisk mening anser jag att ett alternativ som innebär att allt kännande liv på jorden upphör att existera är sämre än vilket annat alternativ som helst som innebär att kännande liv finns kvar. Eftersom människan är ett exempel på en kännande livsform så blir alltså mitt svar på din fråga nej.

Om mänskligheten alltså har kapacitet att undanröja sin egen närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, anser du att det i utilitaristisk mening är rimligt att eftersträva ett sådant undanröjande?

---

6. Nej, jag anser inte att det i utilitaristisk mening är rimligt att eftersträva människans undanröjande, eftersom en katastrof eller strid, vilket är den troligaste potentiella orsaken till ett sådant undanröjande, sannolikt även skulle drabba många andra arter med förmåga till lidande och lycka.

Som jag tolkar ditt svar i drag 1 anser du att det i utilitaristisk mening finns rimliga skäl att eftersträva att flera arter av apor och delfiner finns på jorden om 200 år. Anser du att bristen på vetenskapliga garantier (bekräftad i ditt drag 4) för att planeten jorden blir mindre beboelig för närbesläktade arter (exempelvis apor) som en följd av den eventuella katastrof, som enligt dina svar i drag 3 är det troligaste skälet till att människor inte bebor jorden om 200 år, är ett i utilitaristisk mening rimligt skäl att eftersträva att människor bebor jorden om 200 år (motivering önskas vid ett eventuellt nej-svar)?

6. Nej, jag anser inte att bristen på vetenskapliga garantier utgör ett sådant skäl som du nämner. Det verkar fattas några premisser för att svaret ska bli ja, t.ex. (1) den sorts ekologiska katastrof som diskuteras i sammanhanget kan bäst undvikas på ett sätt som gynnas av att människan finns kvar på jorden om 200 år och (2) risken för den sorts scenario som troligt leder till en sådan ekologisk katastrof är betydande jämfört med andra hot mot kännande varelser. Vad jag kan se har jag hittills inte uttalat mig kring dessa premisser, och de är inte uppenbart sanna. Vad gäller premiss 1 kan jag så kan man t.ex. tänka sig att eftersträva att människan undanröjer sin egen närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, dvs utan att åstadkomma en ekologisk katastrof.

Tidigare skrev du att mänskligheten har kapacitet att undanröja sin närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, men att sådana utvecklingar är ytterst osannolika. Anser du att dessa sannolikheter går att påverka, t.ex. genom debatter och opinionsbildning?

---

7. Ja, jag anser att det genom debatter och opinionsbildning marginellt går att påverka sannolikheten för en utveckling, som innebär att mänskligheten har kapacitet att undanröja sin närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, eftersom en del människor trots allt värdesätter livet som helhet högre än vad de värdesätter människan som art.

Anser du då att den premiss, som du kallade (1) i drag 6, är sann, det vill säga att den (av dig i drag 3) nämnda katastrofen bäst kan undvikas på ett sätt som gynnas av att människan finns kvar på jorden om 200 år (utgår hädanefter från att du följer regel 3 som kräver motivering)?

---

---

7. Nej jag anser inte att premiss (1) i mitt drag 6 är sann. Jag anser istället att det är vore bättre att eftersträva att människan undanröjer sin egen närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, dvs utan att åstadkomma en ekologisk katastrof. Jag föreslår att kalla ett sådant undanröjande för "ahexit" (altruistic human exit).

Varför tror du att debatter och opinionsbildning enbart kan ha marginell inverkan på sannolikheten för ahexit?

---

8. Jag tror att debatter och opinionsbildning enbart kan ha marginell inverkan på sannolikheten för en utveckling, som innebär att mänskligheten har kapacitet att undanröja sin närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt, eftersom jag tror att antalet människor som värdesätter livet som helhet högre än vad de värdesätter människan som art är färre än dem som värdesätter människan som art högre än vad de värdesätter livet som helhet. Anammar inte "ahexit", eftersom "undanröja" och "har kapacitet att undanröja" inte är samma sak.

Anser du att vi människor bör tillämpa en försiktighetsprincip, som innebär "att när osäkerhet råder om huruvida exempelvis en ny teknik eller en politisk åtgärd kan skada [...] miljön och vetenskaplig konsensus saknas om åtgärden är farlig, skall åtgärden betraktas som farlig", varvid "bevisbördan faller på verksamhetsutövaren och på dem som hävdar dess ofarlighet" (källa Wikipedia)?

9. Eftersom det lär finnas en oerhörd mängd olika bevekelsegrunder för respektive ståndpunkt, som du frågar anledningarna till, får jag nöja mig med att gissa mig till ett par av dessa. Jag tror att människor, som har stor förmåga att leva sig in i känslolivet hos varelser som skiljer sig väsentligen från dem själva, har en tendens att värdesätta livet som helhet högre än vad de värdesätter människan som art, medan människor med lägre sådan förmåga uppvisar omvänd tendens.

Anser du sannolikheten för att människan kommer att utplåna sig själv som art på ett sätt som drabbar andra kännande varelser vara högre, än att hon kommer att utplåna sig själv som art på ett sätt som gynnar andra kännande varelser?

8. Jag anser att en försiktighetsprincip så som den är formulerad i ditt drag 8 är snedvriden i en konservativ riktning, och att den därför inte bör tillämpas. I ett utilitaristiskt resonemang bär hänsyn endast tas till maximering av nytta. När det gäller att bedöma exempelvis en ny teknik, så är en eventuell brist på vetenskaplig konsensus kring teknikens ofarlighet bara en av många faktorer som bör beaktas.

Varför tror du att vissa människor värdesätter livet högre än vad de värdesätter människan som art, medan andra människor har den motsatta värderingen?

9. Givet att människan kommer att utplåna sig själv som art – ett antagande som jag tolkar som inbyggt i din fråga – tror jag att sannolikheten är högre att det kommer ske på ett sätt som gynnar andra kännande varelser. Men det beror naturligtvis på omständigheterna kring en sådan utplåning. Rent allmänt anser jag att människans problemlösningsförmåga och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse som art talar för att en eventuell utplåning sker på ett sätt som gynnar andra kännande varelser.

Anser du att enskilda människors tendens att värdesätta livet som helhet respektive människan som art är konstanta över tid, eller kan de påverkas av exempelvis erfarenhet, inbegripet diskussioner med andra människor?

---

10. Jag anser att människors tendens att värdesätta livet som helhet och människan som art påverkas av såväl diskussioner som andra erfarenheter, eftersom historien visar att människans värderingar, exempelvis ifråga om människors lika värde, har ändrats över tid.

Med tanke på att du anser att människan har ”problemlösningsförmåga och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse som art [...] på ett sätt som gynnar andra kännande varelser”, varför tycker du då att det i utilitaristisk mening inte finns några rimliga skäl att eftersträva att människor bebor jorden om 200 år?

10. Människans beteende har visat sig innebära stor risk för den egna och andra livsformers existens och välbefinnande. Sådan destruktiv potential tycks inte lika stor hos andra kännande livsformer. Detta är huvudskälen till att jag anser att det saknas utilitaristiskt rimliga skäl att eftersträva att människor bebor jorden om 200 år. Att människan har god problemlösningsförmåga och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse motsäger inte detta, utan talar för att människan har potential att göra ovanstående typ av analys och agera moraliskt ansvarsfullt därefter – det vill säga arbeta för sitt eget avlägsnande från jorden.

I drag 6 skrev du att människans undanröjande inte är eftersträvansvärt ”eftersom en katastrof eller strid, vilket är den troligaste potentiella orsaken till ett sådant undanröjande, sannolikt även skulle drabba många andra arter med förmåga till lidande och lycka”. Om vi tänker oss att den hypotetiska katastrofen saknar negativa konsekvenser för andra kännande arter, t.ex. att det handlar om ett virus som bara drabbar människor, påverkar detta din syn på huruvida människans undanröjande är eftersträvansvärt?

---

11. Ja, om du med ”om vi tänker oss...” menar, att en hypotetisk katastrof som saknar negativa konsekvenser för andra kännande arter skulle visa sig vara sannolik, så skulle det absolut påverka min syn på huruvida människans undanröjande är eftersträvansvärt, eftersom jag anser att ett isolerat sådant undanröjande på sikt skulle öka den utilitaristiska nyttan, jämfört med om människan levde kvar. (Att bara tänka sig något påverkar annars ytterst lite.)

Vilka är de två tydligaste exemplen på mänskligt beteende, som ger dig skäl att hysa åsikten att människan med avseende på global nivå har visat sig ha god problemlösningsförmåga och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse”?

---

11. När det gäller god mänsklig problemlösningsförmåga på global nivå anser jag det tydligaste exemplet vara Montreal-protokollet från 1987 genom vilket utsläpp av farliga substanser (bl.a. freon) beslutades att fasas ut med syftet att skydda ozonlagret. När det gäller människans kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse anser jag det tydligaste exemplet vara veganismens ökade popularitet globalt, vilket bl.a. yttrar sig i en ökad marknad för köttersättningsprodukter.

Vad anser du vara det största idag kända och av människor orsakade hotet mot kännande livsformers existens och välbefinnande på sikt?

---

12. Jag anser att det största idag kända och av människor orsakade hotet mot kännande livsformers existens och välbefinnande på sikt är kärnvapenhotet, d.v.s. omfattande kärnvapenkrig som helt eller delvis omöjliggör eller försvårar liv på planeten.

Om människan har god problemlösningsskap och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse, och detta talar för att människan har potential att agera moraliskt ansvarsfullt – vad är det då som du anser hindrar, att hon använder dessa förmågor till att samexistera med andra tänkande varelser på vår planet på ett sätt, som ger utilitaristisk bättre resultat, än om hon själv slutar att bebo planeten jorden?

---

13. Ja, jag anser att risken för ett omfattande kärnvapenkrig kan minskas genom exempelvis opinionsbildning, regelverk och förhandlingar mellan stater, eftersom sådana insatser tycks ha haft en viss effekt tidigare i historien.

Om människan har god problemlösningsskap och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse, och detta talar för att människan har potential att agera moraliskt ansvarsfullt – vad är det då som du anser hindrar, att hon använder dessa förmågor till att undvika det slags krig och annalkande katastrofer som du omtalar i ditt förra svar?

---

14. Nej, anser jag inte att risken för ett omfattande kärnvapenkrig – betraktad som isolerad företeelse – talar för att människan bör eftersträva att finnas kvar på jorden om 200 år, eftersom det förmodligen leder till minskad utilitaristiska nytta jämfört med om ett sådant krig inte inträffar.

Finns det något som kan hindra att människan använder sina förmågor – till problemlösning och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse – till att samexistera med andra varelser på jorden?

12. Ingenting hindrar att människan använder nämnda förmågor (problemlösning, kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse) till att samexistera med andra varelser på jorden, men det är sannolikt att ett krig eller en annalkande katastrof kommer göra det utilitaristiskt mer eftersträvarsvårt för människan att inte finnas kvar på jorden än att försöka samexistera med andra varelser på jorden.

Anser du att risken för ett omfattande kärnvapenkrig kan minskas genom exempelvis opinionsbildning, regelverk och förhandlingar mellan stater?

---

13. Samarbete och problemlösning kan mycket väl användas för att minska risken för krig och katastrofer, men utgör inget fullgott skydd. När det gäller krig räcker det exempelvis att ett fåtal individer eller grupper motsätter sig samarbete för att ödesdigra konsekvenser ska kunna uppstå.

Anser du att risken för ett omfattande kärnvapenkrig talar för att människan bör eftersträva att finnas kvar på jorden om 200 år?

---

[Förståelsefråga: Jag har lite svårt att se exakt hur din fråga i drag 14 skiljer sig från din fråga i drag 12. De är lite olika formulerade men verkar ha snarlik betydelse. En skillnad tycks vara att fråga 12 fokuserar på utfall (av att använda vissa förmågor i ett visst syfte, kontra att inte göra det) medan fråga 14 inte säger någonting om utfall. Ska det tolkas som att fråga 14 handlar om praktisk genomförbarhet (huruvida agerandet är möjligt) snarare än moral (huruvida agerandet är rätt)?]

---

[Förståelsesvar: Enligt reglerna gäller förståelsefrågor ”*oklarheter... i motspelarens senaste drag*”, och jag behöver därför strängt taget endast uttala mig om det senaste draget. Med min fråga avser jag att utröna, om du anser att det existerar *något som helst* som i *något som helst* avseende kan hindra att människan använder sina förmågor – till problemlösning och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse – till att samexistera med andra varelser på jorden, samt att få motivering till detta svar. I en anda av tillmötesgående vill jag ändå yppa, att för mig är den största skillnaden mellan frågorna 12 och 14, att den förstnämnda är en öppen fråga, medan den andra är en a/nejfråga.]

15. Ja, det finns rimliga skäl för människan att eftersträva att finnas kvar på jorden om 200 år. Visserligen talar risken för ett kärnvapenkrig – som isolerad företeelse – inte för att människan bör eftersträva att finnas kvar på jorden om 200 år, men det finns andra skäl som talar för att människan bör finnas kvar på jorden om 200 år.

Syftar du med ”ödesdigra konsekvenser” i drag 13 på att dessa kan hindra ”samarbete och problemlösning” som nämns i den föregående meningen i samma drag?

14. Nej, så länge människan finns kvar på jorden finns det ingenting rent praktiskt som hindrar henne från att använda sina förmågor till problemlösning och kapacitet att tänka bortom sitt eget särintresse med syftet att uppnå samexistens med andra kännande varelser på jorden. Jag anser nämligen att även om enskilda människor kan hindras, exempelvis av bristande individuell förmåga eller av tillfälliga psykologiska tillstånd, så finns inga inga hinder för mänskligheten i stort att använda dessa förmågor.

Om nu risken för ett omfattande kärnvapenkrig inte talar för att människan bör eftersträva att finnas kvar på jorden om 200 år, och om ett omfattande kärnvapenkrig är det största kända hotet mot kännande livsformers existens och välbefinnande på sikt, finns det då några rimliga skäl för människan att eftersträva att finnas kvar på jorden om 200 år?

15. Nej, med ”ödesdigra konsekvenser” i mitt drag 13 syftar jag på konsekvenser av krig som inte förmås förhindras genom samarbete och problemlösning.

Anser du att debatter och opinionsbildning kan påverka hur människor värdesätter människan som art i förhållande till hur de värdesätter livet som helhet?

---

16. Ja, jag anser att debatter och opinionsbildning kan påverka hur människor värdesätter människan som art i förhållande till hur de värdesätter livet som helhet, eftersom historien visar att människans värderingar ändras över tid, vilket gissningsvis bland annat har sådan grund.

Att säga att "Jul och nyår medför många klämdagar i år. Exempelvis är D'Artagnan inte en av de tre musketörerna." är enligt mig exempel på ett inkorrekt och irrelevant språkbruk, eftersom påståendet som följer efter "exempelvis" inte syftar på det föregående påståendet. Håller du med om det?

16. Jag instämmer i att det finns någonting inkorrekt i ditt citat i drag 16, nämligen ett kategorimisstag: "d'Artagnan är inte en av de tre musketörerna" uttrycker ett sakförhållande medan klämdagar inte är sakförhållanden; alltså kan det föregående inte vara ett exempel på det senare.

Däremot instämmer jag inte rent generellt i att citatet är ett exempel på inkorrekt och irrelevant språkbruk. Jag anser nämligen att språkliga yttranden kan innehålla kategorimisstag och samtidigt utgöra relevant språkbruk. Exempelvis anser många att Gertrude Steins formulering "ros är en ros är en ros" är relevant som poesi, trots att formuleringen innehåller en kategorisk felaktighet ("ros är en ros" är ju inte en ros). Ett påstående som "Hittills i år är drygt 4.000 personer anmälda som avvikna, vilket är den lägsta siffran på tio år." (DN 13 dec) är ett annat exempel: 4.000 är ingen siffra utan ett tal, men formuleringen kan ändå vara relevant eftersom en välvillig mottagare kan avläsa den avsedda innebörden.

När det gäller ett framtida scenario där människan undanröjer sin närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser på sikt så anser du, om jag förstår dig rätt, att sannolikheten för ett sådant scenario är avhängigt hur människor värderar livet som helhet kontra människan som art. Anser du att avhängigheten enbart gäller människors värderingar i dagsläget, eller även hur dessa värderingar utvecklas i framtiden?

---

---

17. När jag uttrycker åsikten, att sannolikheten för ett framtida scenario, där människan undanröjer sin närvaro på jorden på ett sätt som gynnar andra kännande varelser, är avhängigt hur människor värderar livet som helhet kontra människan som art, anser jag att människors värderingar av livet vid en viss tidpunkt påverkar nämnda scenario såväl i nuet som i framtiden, varför den totala avhängigheten vid en viss tidpunkt för nämnda scenario gäller nutida och förflutna värderingar av ovan nämnt slag men inte de framtida dito i förhållande till samma tidpunkt.

Med tanke på att ditt drag 13 innebär samma sorts "kategorimisstag" som mitt exempel i drag 16, innebär det följaktligen att det i ditt drag 13 "finns någonting inkorrekt" enligt din terminologi i drag 16, eller hur?

17. Jag instämmer inte i att mitt drag 13 innehåller samma sorts kategorimisstag som ditt exempel i drag 16, och därför delar jag inte heller din slutsats att det finns någonting inkorrekt i mitt drag 13. I mitt drag 13 poängterar jag att samarbete och problemlösning inte utgör något fullgott skydd mot krig och katastrofer, då det exempelvis räcker att ett fåtal individer eller grupper motsäger sig samarbete för att samarbetet ska misslyckas (dvs att krig och dess konsekvenser inte förmås förhindras av samarbetet). Mitt svar i drag 13 har alltså den logiska strukturen "A har egenskapen B men inte egenskapen C. Ett exempel på varför A inte har egenskapen C är D", och här föreligger såvitt jag kan se inga kategorimisstag.

Anser du att människan som art bör värderas högre än livet som helhet? (I ditt drag 2 har du svarat på en relaterad, men inte identisk fråga.)

---

18. Nej, jag anser inte att människan som art bör värderas högre än livet som helhet, eftersom människan ingår som en del av livet som helhet, och att jag i det här fallet inte ser tillräcklig anledning att värdera delen högre än helheten.

Att hävda att "A kan minska risken för B och C men utgör inget fullgott skydd. Exempelvis räcker D för att konsekvenser av B inte förmås att hindras genom A." är enligt mig exempel på ett inkorrekt och irrelevant språkbruk, eftersom påståendet som följer efter "exempelvis" inte ger ett exempel på den slags händelser som nämns i det föregående påståendet, som en följd av att minskning av *risken för konsekvenser av B* språkligt och logiskt skiljer sig från *minskning av risken för B*. Håller du med om det?

---

18. I detta sammanhang anser jag att "minskning av risken för konsekvenser av B" skiljer sig från "minskning av risken för B" rent språkligt, men att fraserna ur ett logiskt perspektiv är snarlika eftersom de ingår i ett utilitaristiskt resonemang där händelser värderas utifrån deras konsekvenser.

Anser du det vara eftersträvänsvärt att försöka sprida uppfattningen att människan inte är mer värd än livet som helhet, med ambitionen att denna uppfattning ska omfattas av fler människor?

---

19. Nej, eftersom jag anser att delen endast i undantagsfall är mer värd än helheten, och eftersom jag tror att de flesta människor inte anser att människans värde i förhållande till värdet på livet som helhet utgör ett undantag från denna regel, uppfattar jag det inte som det varande mödan värt att sträva efter att övertyga människorna om något som antagligen de flesta av dem inte ifrågasätter.

Eftersom ett korrekt språkbruk kräver att "exempelvis" syftar på det som har skrivits i den föregående meningen i mitt exempel med klämdagar och musketörer, anser jag att du genom ditt "Däremot instämmer jag inte rent generellt i att citatet är ett exempel på inkorrekt och irrelevant språkbruk" i drag 16 har gjort dig skyldig till två regelbrott: dels (1) har du brutit mot regel 3 genom att ge ett svar som strider mot fakta, och dels (2) har du brutit mot regel 3 genom att hänvisningen till Gertrude Steins "ros är en ros är en ros" är ett nonsenssvar som saknar relevans i sammanhanget, eftersom Steins påstående har en helt annan logisk struktur än det av mig givna exemplet. Håller du med om det?

---

[Förståelsesvar: Du har nu brutit även mot regel 4, eftersom din förståelsefråga i förra draget inte rör någon oklarhet. Svaret på din fråga "på vilket sätt menar du att jag genom mitt 'Däremot instämmer jag inte rent generellt i att citatet är ett exempel på inkorrekt och irrelevant språkbruk' i drag 16 ger ett svar som strider mot fakta?" är ju givet av mitt "Eftersom ett korrekt språkbruk kräver att 'exempelvis' syftar på det som har skrivits i den föregående meningen i mitt exempel med klämdagar och musketörer" i drag 19, och din uppfattning att min fråga 19 är "en upprepning av frågan i [...] drag 16" är inkorrekt, eftersom första delen av min fråga i drag 19 gäller, huruvida du är ense med mig om att ditt svar på min fråga i drag 16 strider mot fakta, varför de två frågorna omöjligen kan vara identiska.]

[Förståelsefråga: på vilket sätt menar du att jag genom mitt "Däremot instämmer jag inte rent generellt i att citatet är ett exempel på inkorrekt och irrelevant språkbruk" i drag 16 ger ett svar som strider mot fakta? Din motivering tycks utgöras av "ett korrekt språkbruk kräver att 'exempelvis' syftar på det som har skrivits i den föregående meningen i mitt exempel med klämdagar och musketörer", men jag anser mig redan ha bemött denna motivering i mitt svar i drag 16. Därför uppfattar jag ditt drag 19, del 1, som en upprepning av frågan i ditt drag 16 och misstänker därmed att jag inte förstått den delen av din senaste fråga. (Däremot förstår jag del 2.)]

---

[Förståelsefråga: Det är för mig oklart vad "denna regel" i ditt svar i drag 19 syftar på. Menar du "delen är inte värd mer än helheten"?]

[Angående regeltolkning: Vad gäller ditt senaste förståelsesvar påstod jag inte att de två frågorna var identiska, utan att de i min tolkning utgjorde en upprepning i den meningen att den senare kan bemötas med hänvisning till svaret på den tidigare. Jag misstänkte därmed att jag inte förstått den delen av din fråga - detta är oklarheten ifråga. Jag uppfattar ditt förståelsesvar som att jag visst förstått, och anser därmed oklarheten utredd.]

Kan du skicka de uppdaterade reglerna? Jag tror att jag bara har fått den äldre versionen, som angående förståelsefrågor inte nämner "oklarhet".]

---

[Förståelsesvar: I enlighet med att undantag förutsätter regler, avser jag med "denna regel" mitt påstående "att delen endast i undantagsfall är värd mer än helheten".]

[Regeltolkning: Då du ändrar ditt påstående att min fråga i förra förståelsefrågan från att du "uppfattar [mitt] drag 19, del 1, som en upprepning av frågan i ditt drag 16", till att den "utgjorde en upprepning i den meningen att den senare kan hänvisas till svaret på den senare", så framstår ditt språkbruk som själv motsägande. Dock finns det inget i reglerna som förbjuder själv motsägande förståelsefrågor, så det är inget regelbrott.

Däremot kräver reglerna efter modifiering 2016-07-18 (se nedan) som innebär att förståelsefrågor måste gälla oklarheter eller förståelse av ovanliga eller främmande ord, och jag vill bestämt hävda att det inte finns något oklart i mitt drag 19, vilket styrks av att det blev begripligt för dig när jag visade på det uppenbara faktumet att det innebär en metafråga (i detta fall en fråga rörande ditt svar på min fråga 16 och inte en "upprepning" av densamma). Dock gissar jag att du inte är beredd att ge mig rätt på denna punkt, hur jag än argumenterar, så jag föreslår att vi sparar den diskussionen till eventuellt eftersnack (min preliminära slutsats är att spelet kräver en domare, om spelarna är allt för angelägna om att vinna, av samma skäl som att de flesta idrottsgrenar gör det, så fort det blir mer prestige än under träning och vänskapsmatcher).

Strängt taget behöver du inga fler regler än de ursprungliga som jag har skickat samt den modifiering som jag föreslog i e-brev 2016-07-18: "Visst, det {d.v.s. din fråga om oklarhet} är helt i sin ordning. Formellt sett är visserligen förståelsefrågor endast avsedda att "gälla förståelse av ovanliga eller främmande ord", men det framstår som lämpligt att tillfoga "oklarheter" i nästa version av reglerna. Eftersom jag valde att bortse från denna regel förra gången (drag 5), är det väl konsekvent att göra så även nu. (...)"

Jag uppfattar detta som en överenskommen komplettering, och om du inte håller med om det, gäller de strängare ursprungliga reglerna, vilka skulle innebära att samtliga dina förståelsefrågor vore brott mot regel 4 i dessa regler.]

19. Nej, jag håller inte med om att "Däremot instämmer jag inte rent generellt i att citatet är ett exempel på inkorrekt och irrelevant språkbruk" i mitt svar i drag 16 utgör två olika brott mot regel 3. Vad gäller det första påstådda regelbrottet så strider inte citatet mot fakta av de skäl som anfördes efter citatet i samma drag. För att ytterligare klargöra dessa skäl vänder jag mig härmed till det andra påstådda regelbrottet, om vilket jag menar att hänvisningen till Gertrude Steins "ros är en ros är en ros" inte alls är ett irrelevant nonsenssvar av det skäl du anför, då den logiska strukturen i Steins citat visst liknar den i ditt angivna exempel på klämdagar och musketörer i det avgörande avseendet att båda innehåller kategorimisstag. Att de två formuleringarna har olika logiska struktur i övrigt har ingen betydelse för mitt resonemang i drag 16. Stein-citatets roll i resonemanget var nämligen att visa att formuleringar kan innehålla kategorimisstag och samtidigt utgöra relevant språkbruk; formuleringars logiska struktur i övrigt har ingen betydelse för detta resonemang.

I drag 8 skrev du att "antalet människor som värdesätter livet som helhet högre än vad de värdesätter människan som art är färre än dem som värdesätter människan som art högre än vad de värdesätter livet som helhet". I drag 19 skrev du att "jag anser att delen endast i undantagsfall är mer värd än helheten" och "jag tror att de flesta människor inte anser att människans värde i förhållande till värdet på livet som helhet utgör ett undantag från denna regel", med andra ord att antalet människor som värdesätter livet som helhet högre än vad de värdesätter människan som art är större än dem som värdesätter människan som art högre än vad de värdesätter livet som helhet. Du har därmed brutit mot regel 2 genom att ditt drag 19 är logiskt inkonsistent med ditt drag 8, eller hur?

[Det stämmer att jag fortfarande anser att det finns någonting oklart i ditt drag 19. Att fortsätta diskussionen vid ett eftersnack låter som en bra idé. Vad gäller de ändrade reglerna så nöjer jag mig med de ursprungliga plus den överenskomna modifieringen.]

-----

20. Nej, jag håller inte med om att jag har brutit mot regel 2 genom att mitt drag 19 skulle vara logiskt inkonsistent med mitt drag 8, ty att människor inte ifrågasätter att människans värde i förhållande till värdet på livet som helhet inte utgör ett undantag från regeln att helheten är värd mer än delen står inte i motsättning till, att de värdesätter människan som art högre än vad de värdesätter livet som helhet, bland annat eftersom människor ofta låter bli att följa regler som de inte ifrågasätter, som exempelvis att gå mot rött ljus eller köra fortare än angiven hastighet.

Genom att i ditt drag 19 hävda att "jag anser att delen endast i undantagsfall är mer värd än helheten" i kombination med "jag tror att de flesta människor inte anser att människans värde i förhållande till värdet på livet som helhet utgör ett undantag från denna regel" implicerar "att antalet människor som värdesätter livet som helhet högre än vad de värdesätter människan som art är större än dem som värdesätter människan som art högre än vad de värdesätter livet som helhet" har du gjort dig skyldig till brist på logisk konsistens, vilket framgår av mitt svar tidigare i detta drag, eller hur?

20. Nej, jag håller inte med om att jag i mitt drag 19 gör mig skyldig till logisk inkonsistens, eftersom det skäl som du anför - att människor ofta låter bli att följa regler som de inte ifrågasätter - inte är relevant i sammanhanget, då brytande mot en regel inte är detsamma som avståndstagande från en regels innehåll. Ditt påstående om logisk inkonsistens kan illustreras med följande analoga exempel:

Premiss 1: Anna anser att regeln "det är fel att gå mot rött ljus" är riktig.

Premiss 2: Om någon anser att en regel är riktig, så omfamnar de innehållet i regeln.

Slutsats: Anna anser att det är fel att gå mot rött ljus.

Kritik: Slutledningen är ogiltig, eftersom premiss 2 inte allmänt gäller: människor låter ofta bli att följa regler som de inte ifrågasätter.

Här anser jag att kritiken är ogiltig, då brytande mot en regel inte är detsamma som avståndstagande från (dvs icke-omfamnande av) en regels innehåll. I följande alternativa exempel hade däremot kritiken varit giltig:

Premiss 1: Anna anser att regeln "det är fel att gå mot rött ljus" är riktig.

Premiss 2: Om någon anser att en regel är riktig, så följer hen alltid regeln.

Slutsats: Anna går aldrig mot rött ljus.

Kritik: Slutledningen är ogiltig, eftersom premiss 2 inte allmänt gäller: människor låter ofta bli att följa regler som de inte ifrågasätter.

Detta alternativa exempel hade motsvarats av om jag exempelvis hade påstått att ditt "jag anser att delen endast i undantagsfall är mer värd än helheten" i kombination med "jag tror att de flesta människor inte anser att människans värde i förhållande till värdet på livet som helhet utgör ett undantag från denna regel" implicerar att du tror att de flesta människor agerar i enlighet med åsikten att människans värde är mindre än värdet på livet som helhet - men detta har jag alltså inte skrivit.

Genom att i ditt drag 20 påstå att jag i mitt drag 19 gör mig skyldig till brist på logisk konsistens bryter du mot regel 2 då ditt påstående är logiskt ogiltigt av ovan framförda skäl, eller hur?

-----

21. Jag ger dig rätt i att mitt förra drag inte är logiskt konsistent *i sig själv*, medan jag däremot bestrider ditt påstående att jag därmed har brutit mot regel 2, eftersom regeln säger: "Ett drag måste vara logiskt konsistent med (d.v.s. får inte stå i strid med) den dragande spelarens samtliga tidigare drag och utgångsposition", och eftersom mitt drag inte bryter mot denna regel. Däremot har jag med anledning av ovanstående närmare granskat din fråga 19 och ger dig rätt i att jag har gjort mig skyldig till den av dig där påvisade logiska inkonsistensen (jag avstår från att försöka slingra mig ifrån regelbrottet, exempelvis genom att hävda att "människan som art" är något annat än "människan" i allmänhet, vilket skulle strida mot den intellektuella hederlighet som jag uppfattar som en grundförutsättning för spelet).

Vi har därmed kommit till en position, där jag anser mig i drag 19 korrekt ha påvisat åtminstone ett regelbrott från din sida, vilket du har bestridit, och där jag håller med om att du därefter i drag 19 korrekt har påvisat att jag har gjort mig skyldig till ett regelbrott, vilket sammantaget innebär att partiet inte kan avgöras utan att någon slags utomstående "domare" fäller avgörandet, eller hur?

-----

22. Accepterar remi och tackar för god match!

[Bifogar matchprotokoll samt regler med ändringsförslag i blått och föreslår en fika, där såväl spelet som livet i stort kan göras till föremål för granskning och reflektion.]

-----

-----

21. Ja, för att utse en vinnare verkar det behövas en domare. Jag är också öppen för att avsluta spelet genom remi, eftersom det är en testomgång och jag inte tycker det är så viktigt att utse en vinnare. Vad tycker du om det?